

Konrad Sutarski

Miképp zsugorodtál össze világom

(Jakże skarlatesz świecie)

Miképp zsugorodtál össze világom valaha oly hatalmas
elég bekapcsolni a tévét a számítógépet
hogy percek alatt körbeutazhassuk a mindenséget
de óriás is maradtál szorongattatva baljós gondolatoktól
melyektől rettegnek az emberek és állatok
amiket hordozol – hőséget szárazságot tűzvészeket
ismétlődő árvizeket és tetőket megbontó viharokat
és dagadsz a fegyverektől bár alig bírod el azokat
egykoron forrásvizet és gyenge szellőket hordoztál
farkastejjel tápláltad az ifjakat
valaha aranykor volt ez mely őseink írásaiban maradt fenn
akkor még egyenlő eséllyel harcolt a jó s a rossz

Ma már csak a baobabfák emlékeznek erre
Egyedül a sámánok veszik észre révületük csúcának pillanataiban
néha régészek találnak rá a kőbe merevedett mosolyokra
egyedül ők az elmúlt történések tanúi

Milyen leszél hát holnapi jövőnk
mint gonosz törpe apró és rosszindulatú
belegabalyodva háborúk és nemzetek gyűlöletébe
midőn az utolsó ember is meghal a világ szemétdombján
mert már lélegezni se lesz képes
te akkor magányosan fogod várni
az apokalipszis napját
hogy a végítélet megszabja sorsodat

Fordította Cséby Géza

KONRAD SUTARSKI (1934) mérnök, költő, publicista, Poznańban született, 1965 óta él Budapesten.
A Magyarországi Lengyeliség Múzeumának és Levéltárának nyugalmazott igazgatója.